

वृक्क m. f. n. = **वृक्क** Herz RAMAN. zu AK. ÇKDr. Auch **वृक्कान्** Co-LEBR. zu AK. 2, 6, 2, 15.

वृक्कशर्मन् (वृक्क + शर्) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 1088. Verz. d. Oxf. H. No. 798. वृक्क° an beiden Stellen.

वृक्क s. वृक्क.

वृक्कण (vom caus. von 2. वृक्क) P. 8, 4, 2, Sch. 1) adj. feist machend, kräftigend, nährend सुच. 1, 176, 18. विधि 2, 379, 18. 328, 1. 223, 19. 20. 26, 16. 198, 10. 207, 20. Verz. d. Oxf. H. 304, b, 13. fg. संपावो वृक्कणो गु-रुः ÇABDAK. im ÇKDr. — 2) n. a) das Feistmachen, Kräftigen, Nähren सुच. 1, 53, 13. 59, 17. 148, 5. 2, 4, 1. — b) Befestigungsmittel: श्रययुषाम् RV. Prāt. 11, 37.

वृक्कणव (von वृक्कण) n. die Eigenschaft des Feistmachens सुच. 1, 202, 21. die Eig. des Kräftigens, Befestigens: वृक्कवाङ्मृणावाच्च तस्माद्भवेति शब्दितः HARIV. 14949.

वृक्कणीय adj. 1) (vom caus. von 2. वृक्क) feist zu machen, zu kräftigen P. 8, 4, 2, Sch. — 2) (von वृक्कण) zum Feistmachen dienend, feist machend, nährend सुच. 1, 38, 21. 183, 16. 213, 16. 377, 7. विधि 2, 13, 12. 448, 9.

वृक्कितव्य (vom caus. von 2. वृक्क) adj. zu kräftigen सुच. 2, 184, 11.

वृक्कित (ed. Bomb.) und **वृक्किला** (ed. Calc.) f. N. pr. einer der 7 Mütter des Skanda MBh. 3, 14396.

वृक्कितक्य adj. Bez. des Indra; nach den Erklärern so v. a. वृक्कित-क्य oder mit Zurückführung von वृक्कित auf वृक्क derjenige, welchem Preis zuzusprechen ist, Naigh. 4, 3. Nir. 6, 4. RV. 8, 32, 10.

वृक्कित m. N. pr. eines Mannes, nach den Commentatoren des Zimmermanns der Paṇi: अथैव वृक्कितः पृथिवीं वर्षिष्ठे मूर्धनस्यात् RV. 6, 43, 31. वृक्कितं संवृत्तातमम् 33. यथा भृद्वाजो वृक्कितं तद्विष्णुं प्रस्तेकि च सार्जये सनिं सप्तान ÇANKH. Çr. 16, 11, 11.

वृक्कित n. so v. a. Wasser nach Naigh. 1, 12. Nir. 2, 22. Ist wohl adj.: दा वृक्कितं वृक्कितः पुरीषम् RV. 10, 27, 23.

वृक्कित s. वृक्क.

वृक्कित m. N. pr. eines Dämons, nach Śā. des Tvashṭar: अथा तिरुतं वसंस्य शेषः RV. 1, 93, 4. नि वृक्कितं प्रजा विष्टस्य वसंस्य मायिनः 6, 61, 2. Nach der letzten Stelle eher Appellativum.

वृक्कित f. = वृक्कित Polster VJUTP. 209.

वृक्कित f. gaṇa पृषोदरादि zu P. 6, 3, 109 und गौरादि zu 4, 1, 41. Wulst, Bausch von gewundenem Gras u. s. w., Polster AK. 2, 7, 43. H. 816. an. 2, 572. MED. sh. 27. HALĀJ. 2, 256. वृक्कितपुष्पविशति KĀTY. Çr. 13, 3, 1. ÇANKH. Çr. 17, 4, 7. 6, 6. GOBH. 4, 2, 18. कौशो ŚĀV. 3, 4. MBh. 3, 999. 1019. 10036. 16069. 3, 1196. शालपुष्पमयो 12, 6344. 13, 461. 2845. 4337. 14, 2726. 13, 732. HARIV. 14326. श्रौतुम्बरी R. 1, 4, 21. R. GOBH. 1, 33, 3. 3, 49, 29. BṚĀG. P. 4, 6, 37. MĀRK. P. 6, 26. 69, 43. Häufig वृक्कित geschrieben, doch hat z. B. die Bomb. Ausg. des MBh. und des R. regelmässig वृक्कित. — Vgl. वृक्कित, वृक्कित.

वृक्कित (von 2. वृक्क) f. nom. act.; s. वृक्कित.

वृक्कित s. वृक्कित.

वृक्कित MBh. 1, 4813 in einer Stelle, wo die Devagandharva aufgezählt worden: सवावृक्कितवृक्कितः (सवावृक्कितवृक्कितः ed. Bomb.). Wir

vermuthen, dass सवावृक्कितवृक्कितः zu lesen ist, so dass वृक्कित der Name eines Devag. wäre, und das Vorhergehende den Ursprung des Namens erklärte.

वृक्कितनुम् (वृक्कित + च) m. eine best. Gemüsepflanze (मकाचसु) RĀGĀN. im ÇKDr.

वृक्कितानाव n. die ausführliche (वृक्कित) Spruchsammlung des Kāṇakja Ind. St. 1, 473, N.

वृक्कित (वृक्कित + चि) m. der Citronenbaum ÇABDAK. im ÇKDr.

वृक्कितम् (वृक्कित + क् = क्दिस्-क्मन्) adj. mit hohem Dach versehen: शाला AV. 3, 12, 3.

वृक्कितश्चेदुशेखर (वृक्कित + श) Titel eines ausführlichen grammatischen Werkes von Nāgeça Verz. d. Oxf. H. No. 364.

वृक्कितरी (वृक्कित + श) adj. der einen grossen Leib hat RV. 1, 133, 6. सुच. 1, 127, 1.

वृक्कित (वृक्कित + शल्क) m. eine Art Seekrabbe (चिङ्गर) ĠĀTĪDH. im ÇKDr.

वृक्कितताप (वृक्कित + शा) m. der ausführliche Çātātapa (ein Gesetzgeber) Verz. d. Oxf. H. 336, a. Ind. St. 1, 234.

वृक्कितान्तिस्त्व m. der ausführliche (वृक्कित) Çāntistava WILSON, Sel. Works I, 283.

वृक्कितल (वृक्कित + शाल = साल) m. eine hohe Shorea robusta MBh. 1, 8080.

वृक्कितारतिलक n. das ausführliche (वृक्कित) Çrūgāratilaka Ind. St. 1, 472, N. 1.

वृक्कितम् (वृक्कित + श्रवस्) adj. 1) laut tönend: रय RV. 1, 34, 3. — 2) laut gerührt; weitberühmt: देवाः RV. 10, 66, 1. श्रयि, राजन् BṚĀG. P. 1, 3, 1. 17, 44. 3, 17, 28. 4, 23, 10.

वृक्कितक्रम (वृक्कित + ग्री) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 104, a.

वृक्कित (वृक्कित + श्लोक) 1) adj. laut gerührt: वर्ष्मन् BṚĀG. P. 5, 4, 2. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Urukrama von der Kirti BṚĀG. P. 6, 18, 7.

वृक्कितानक (वृक्कित + जा) n. Titel eines von Varāhamihira verfassten ausführlichen Werkes über die Nativitäten Verz. d. Oxf. H. No. 779. 790. 794. °श्लोकव्याख्यान ebend.

वृक्कितालोपनिषद् f. die ausführliche (वृक्कित) Ġābālopanishad Ind. St. 2, 72.

वृक्कितल (वृक्कित + जाल) n. ein grosses Garn, — Netz AV. 8, 8, 4.

वृक्कितवृत्ति (वृक्कित + जी) f. eine best. Pflanze, die auch वृक्कितवा genannt wird, RĀGĀN. im ÇKDr.

वृक्कितोतिस् (वृक्कित + ज्यो) 1) adj. hellstrahlend TS. 1, 4, 31, 1. — 2) m. N. pr. eines Enkels Brahman's MBh. 3, 14123.

वृक्कित (वृक्कित + टि) m. N. pr. eines Mannes RĀGĀ-TAR. 8, 524. 531. — Vgl. सूत्रमटिका.

वृक्कित (वृक्कित + टी) f. der ausführliche Commentar, Titel eines Werkes des Kumārila HALL 170. fg.

वृक्कित (वृक्कित + ठ) f. eine Art grosser Trommel ĠĀTĪDH. im ÇKDr.

वृक्कित m. N. pr. eines Sohnes des 9ten Manu HARIV. 470 (अष्टक